

skud, der overstiger den samlede Aktiekapital, godtgør, at Rederkonferencens Udtalelser i Februar i Fjor med Hensyn til den Indflydelse, som paaviselige Vanskeligheder og øgede Omkostninger kunde faa paa Udbyttet, ikke er blevet stadfæstet af Begivenhederne.

I Slutningen af sine Udtalelser opfordrede Konferencen Skibsrederne til af Hensyn til de almene Interesser ikke at benytte sig af enhver Fragtstigning for Transport til Skandinavien af saadanne vigtige Varer som Korn, Foderstoffer og Kul. Den 1. September udsendte Bestyrelserne for de skandinaviske Rederorganisationer en Cirkulærskrivelse til deres Medlemmer, hvori de gentog denne Opfordring i følgende Ord:

»Bestyrelserne, som i Hovedtrækkene kan tiltræde Konferencens Udtalelse angaaende den store almindelige Betydning, det vilde have for de skandinaviske Lande, om Fragtsatserne til Skandinavien i nogen Grad kunde begrænses, særlig forsaavidt angaar *Korn, Foderstoffer, Kul* osv., refter herved en *enstemmig* Opfordring til samtlige Foreningers Medlemmer om at *bidrage til en Begrænsning af Priserne paa de for det store Publikum vigtigste Importvarer* og saaledes efterkomme de Udtalelser, der paa Kongressen fremsattes herom.«

Den gode Hensigt i denne Opfordring har muligvis baaret nogen Frugt, men den er i al Fald ikke længere virksom, eftersom Fragterne paa disse Varer siden September har været i fortsat Stigning og nu er højere end nogensinde. Selvom Skibsfarten gennem den overordentlige Indkomstskat vil komme til at indbetale en meget betydelig Del af sin Krigsmerindtægt til Statskassen, vil dette, saaledes som Forholdene har udviklet sig, ikke være tilstrækkeligt. Det kan ikke afhjælpe den internationale Fragtstignings Byrder og Ulemper for Samfundet, at Staten, efter at Aaret er tilendebragt, modtager Skat af Overskudet; det vil være nødvendigt, at Skibsfarten fra Maaned til Maaned bidrager til at lette de mest tyngende af disse Byrder. Saafremt det skulde blive muligt ved senere tilvejebragt Overenskomst eller paa anden Maade at fastsætte Maksimalfragter for Befordringen af visse Varer, kan den her foreslaaede Ordning bortfalde. Dens Varighed er iøvrigt begrænset til den Tid, hvori den midlertidige Lov af 7. August 1914 om Regulering af Prisen paa Levnedsmidler og Varer har Gyldighed.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer bemærkes følgende:

Til § 1.

Saafremt der, efter at de nødvendige Beløb til Nedsættelse af Priser paa de i Lovforslaget nævnte Varer er anvendte, skulde forefindes en Rest af den indbetalte Afgift, vil det findes stemmende med Lovforslagets Grundtanke, at denne anvendes til Dækning af andre, under Indenrigsministeriet foretagne Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden.

Til §§ 2 og 3.

Bortset fra den ved Udleje af Skib indvundne Fragt, tages Afgiften alene af Fragt for Varebefordring. Herved bemærkes, at Varer er taget i videste Betydning, saaledes at man fra Afgiftspligten alene har undtaget Passagerfragt, hvilken man under Hensyn til de til Grund for Lovforslaget liggende Principer ikke har fundet Anledning til at medtage.

Det er fundet rimeligt at lade Afgiften omfatte samtlige de Skibe, Rederiet har Raadighed over, saaledes ogsaa Skibe, som Rederiet har lejet.

For paa den anden Side at hindre en eventuel Unddragelse af Tonnagen fra Afgiftspligten gennem Skibs Bortfragtning i Tidsbefragtning eller lign. til ikke-afgiftspligtige Personer (Udlænding eller Dansk, der ikke driver Rederivirksomhed) er der for disse Tilfældes Vedkommende foreslaaet paalagt den udlejende Reder en Afgift af den indvundne Bruttofragt. Da den udlejende Reder i saadant Tilfælde i Reglen har mindre Omkostninger, finder her ikke det almindelige Fradrag i Bruttofragten Sted, hvorhos man her ej heller fradrager noget for Fart til eller fra Danmark, idet Rederen (Ejeren) sædvanligvis vil være uden Indflydelse paa, i hvilken Fart Skibet benyttes; den saaledes foreslaaede Ordning vil tillige virke hæmmende paa den gennem Tidsbefragtning til Udlandet mulige Unddragelse af dansk Tonnage fra danske Rederes Raadighed. Bestemmelsen i sidste Stykke af § 3 om Skib, der helt eller delvist er fragtet for Rederens egen Regning, synes nødvendig for at have et Grundlag for Afgiftens Beregning i Tilfælde, hvor efter Sagens Natur intet direkte Fragteløb indgaar.

Til § 4.

Tilsvarende Betragtninger som de ovenfor med Hensyn til Passagerfragt anførte